

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04.09.2013 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Gabriela Zaborowska

po rozpoznaniu w dniu 28.08.2013 r. w Świdnicy

sprawy **A. L.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania **A. L.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 13.09.2012 r. Nr (...)

z dnia 15.10.2012 r. Nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 15.10.2012 r. znak: (...) w ten sposób, że nakazuje stronie pozwanej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. ustalić wysokość świadczenia emerytalnego powoda A. L. przy przyjęciu zarobku za rok 1975 w wysokości 49.019 zł, okresu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy Produkcji (...) w K. poczynszy od dnia 15 kwietnia 1984 roku do dnia 31 sierpnia 1986 roku oraz zarobków za rok 1984 w kwocie 160.935 zł i za rok 1986 w kwocie 105.241 zł;

II. stwierdza odpowiedzialność organu rentowego na dzień 15 października 2012 roku;

III. umarza postępowanie w zakresie ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego przy przyjęciu zarobku za rok 2008 w kwocie 13.233,20 zł;

IV. w pozostałej części oddala odwołanie;

V. odrzuca odwołanie od decyzji z dnia 13.09.2012 r. znak: (...)

VI. wniosek powoda dotyczący odsetek ustawowych za okres od dnia 1 marca 2010 roku do dnia zapłaty przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania.

UZASADNIENIE

A. L. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 13.09.2012r. i z dnia 15.10.2012r. , w których strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. , wykonując prawomocny wyrook Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 13.06.2012r. dokonała przeliczenia świadczenia emerytalnego ubezpieczenia.

W ocenie odwołującego decyzje te są błędne w zakresie ustalenia wysokości świadczenia, wysokości wyrównania, bowiem nie uwzględniają wszystkich składników wynagrodzenia. Przede wszystkim organ rentowy nie uwzględnił wypłaconego mu wynagrodzenia w kwocie 5.788 zł za rok 1975, nadto nie wykonał wyroku z Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19.01.2011r., w którym ustalono zarobek za rok 2008 w wysokości 13.233,20 zł. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej należnych mu ustawowych odsetek z tytułu opóźnienia, które w jego ocenie winny być liczone od dnia 1.03.2010r. do dnia zapłaty.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniosła o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 13.09.2012r. jako wniesionego po terminie. Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniosła o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 15.10.2012r. podnosząc, że dokonał przeliczenia wysokości emerytury , po rozpoznaniu wniosku z dnia 7.07.2011r. poczynając od dnia 1.07.2011r. Jednocześnie nie uznał kwoty 5.788 zł , ponieważ wnioskodawca nie udokumentował kiedy i czy faktycznie kwota ta została mu wypłacona.

Nadto organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 13.11.2012r. dokonano przeliczenia świadczenia powoda przy przyjęciu zarobku za rok 2008 w kwocie 13.233,20 zł ustalonego w wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19.01.2011r. wyliczając wyrównanie począwszy od dnia 1.03.2010r.

Sąd ustalił, co następuje:

A. L. począwszy od dnia 1.10.2002r. pobierał rentę z tytułu niezdolności w oparciu o decyzję organu rentowego z dnia 2.01.2003r., w której ustalono podstawę wymiaru świadczenia poprzez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 50,14 % (obliczonego w oparciu o wynagrodzenia z 10 lat kalendarzowych od stycznia 1991 roku do grudnia 2000 roku) przez kwotę bazową 1775,89 zł, co dało kwotę 890,43 zł.

W dniu 12.03.2010r. powód złożył wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 28.04.2010r. ustalono wysokość emerytury od dnia 1.03.2010r., przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 57,26% ustalony z 20 lat kalendarzowych podlegania ubezpieczeniu społecznemu (1973-1976, 1978-1979,1983-1985,1991-2000,2008), co pozwoliło wyliczyć podstawę wymiaru na 1555,59 zł. Na skutek złożonego odwołania, od w/w decyzji Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 19.01.2011r. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że nakazał stronie pozwanej ustalić wysokość świadczenia przy uwzględnieniu za rok 2008 wynagrodzenia w kwocie 13.233,20 zł , natomiast w pozostałej części oddalił odwołanie. Po rozpoznaniu apelacji powoda od w/w wyroku, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 6.10.2011r. uchylił zaskarżony wyrok w części oddalającej odwołanie i przekazał w tym zakresie sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Świdnicy.

Prawomocnymi decyzjami: z dnia 14.09.2010r. i z dnia 24.01.2012r. organ rentowy wyliczył powodowi wysokość świadczenia w oparciu o wskaźnik podstawy wymiaru 62,69% w oparciu o zarobki wybrane z 20 lat kalendarzowych 1973-2000 (1973- 13.000zł, 1974-57.180 zł, 1975-41.632zł, 1976-51.626zł, 1977-16.609zł, 1978-59.635zł , 1979-70.407zł, 1980-58.527zł, 1984-50.988zł, 1985-64.800zł, 1991-10.949.221zł, 1992-17.614.800zł, 1993-25.900.200zł, 1994-34.501.700zł, 1995-4641.39zł, 1996-5967.52zł, 1997-6261,78zł,1998-8243,25zł,1999-8632,91zł,2000-7640,55zł.

W dniu 5.07.2011r. powód złożył do akt sprawy zawisłej przed tut. sądem umowę o pracę zawartą w dniu 17.08.1984r. ze Spółdzielni Pracy Produkcji (...)w K(...), z której wynika, że jego wynagrodzenie wynosiło 10.000zł plus premia **uznaniowa** plus rekompensata. Pismem z dnia 28.09.2011r. wnioskodawca złożył do akt sprawy oryginał pisma z

dnia 20.09.1975r. z (...) Przedsiębiorstwa (...)w B.z informacją o wypłacie kwoty 5788 zł tytułem pracy w godzinach nadliczbowych oraz oryginał pisma z dnia 24.11.1986r. dotyczącego wyliczenia wynagrodzenia za rok 1986 oraz średniej premii za rok 1984. Nadto na rozprawie w dniu 13.06.2012r.powód złożył wniosek- kserokopie kartotek wynagrodzeń: za rok 1975 z (...) Przedsiębiorstwa (...)w B.poprzez uwzględnienie w wynagrodzeniu za rok 1975 - kwoty 954 zł oraz za rok 1979 z Biura (...)w B..W legitymacji ubezpieczeniowej jest ujęta kwota 40.145 zł (za okres od stycznia 1979 do czerwca 1979) i nie uwzględnia ona kwoty 1700 zł. z kartoteki wynagrodzeń za rok 1979.

Na rozprawie w dniu 13.06.2012r. powód sprecyzował także swoje dotychczasowe zarzuty, domagając się **ustalenia wysokości wynagrodzenia za lata : 1973,1975,1976,1977,1984,1985,1986, bowiem kwestionuje ich wysokość.**

Wyrokiem z dnia 13.06.2012r. Sąd Okręgowy w Świdnicy zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 28.04.2013r. w ten sposób, że ustalił wysokość zarobków za rok 1973- w kwocie 30.800 zł, za rok 1976- w kwocie 59.072 zł, za rok 1977-w kwocie 38.356 zł , a nadto przekazał organowi rentowemu wnioski powoda :

- z dnia 5.07.2011r. dotyczący umowy o pracę z dnia 17.08.1984r.,
- z dnia 28.09.2011r. dotyczący wynagrodzenia za godziny nadliczbowe za rok 1975 w kwocie 5.788 zł ,
- z dnia 28.09.2011r. dotyczący wynagrodzenia wyliczonego w piśmie z dnia 28.11.1986r.,
- z dnia 13.06.2012r. dotyczący wynagrodzenia za rok 1975 w kwocie 954 zł oraz za rok 1979 w kwocie 1.700 zł.

Jednocześnie Sąd w pozostałym zakresie **oddalił odwołanie** powoda, wskazując , że m.in., że w przypadku roku 1975 nieuzasadnione jest żądanie powoda w zakresie ustalenia wynagrodzenia wskazanego w świadectwie pracy jako ostatnio otrzymanego - 3600zł , bowiem „ nie wiadomo czy wynagrodzenie w takiej wysokości otrzymywał przez cały okres zatrudnienia”.

Zaskarżoną decyzją z dnia 13.09.2012r. organ rentowy wykonując w/w wyrok przeliczył wysokość świadczenia powoda i przyjął zarobki za rok 1973- w kwocie 30.800 zł, za rok 1976- w kwocie 59.072 zł, za rok 1977-w kwocie 38.356 zł, co skutkowało ustaleniem wskaźnika w wysokości 68,04% oraz naliczeniem z tego tytułu wyrównania począwszy od dnia 1.03.2010r. Przy wydawaniu tej decyzji organ rentowy nie rozpoznał w/w wniosków z dnia 5.07.2011r., z dnia 28.09.2011r. i z dnia 13.06.2012r. przekazanych mu przez Sąd Okręgowy.

Decyzja ta została wysłana w dniu 25.09.2012r. i doręczona powodowi najpóźniej pod koniec września 2012roku, co jest okolicznością bezsporną. Decyzja zawierała pouczenie o sposobie i terminie wniesienia odwołania. Powód jednak nie złożył odwołania w ustawowym terminie z uwagi na fakt, że podjął rozmowy z pracownikiem organu rentowego w celu ustalenia wysokości jego świadczenia.

W dniu 2.10.2012r. powód złożył do organu rentowego świadectwo pracy z dnia 5.11.1984r. , w którym podano, że pracował od dnia 15.04.1984r. do dnia 4.11.1984r. w Spółdzielni Pracy Produkcji (...) w K. za wynagrodzeniem 10.000zł plus premia uznaniowa .

Zaskarżoną decyzją z dnia 15.10.2012r. organ rentowy wykonując wyrok z dnia 13.06.2012r. w części przekazanych wniosków powoda z dnia 5.07.2011r., z dnia 28.09.2011r. i z dnia 13.06.2012r. oraz dodatkowo z dnia 2.10.2012r., ustalił wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia – 71,75%. Przy czym przyjął wynagrodzenie za rok 1975- 43.231zł (doliczono kwoty 645 zł i 954 zł), za rok 1979- 72.107zł (doliczono kwotę 1.700zł), za rok 1984- 126.831zł (przyjęto 10.400zł za styczeń oraz za okres od dnia 16.05.1984r.- 116.431,61zł w tym rekompensatę- 910 zł miesięcznie i premię uznaniową w wysokości 68%– przy czym premia ta była liczona od dnia 17.08.1984r.), za rok 1985-130.920zł (wynagrodzenie 10000zł miesięcznie i rekompensata w wysokości 910 zł miesięcznie) i za rok 1986-104.458zł (doliczono wynagrodzenie zasadnicze 60.000 zł i 7.509 zł za styczeń –lipiec, zasiłki chorobowe za

lipiec i sierpień 14.355zł, premię – 3.379zł, wynagrodzenie za urlop i ekwiwalent za urlop 11.760 zł oraz rekompensatę). Wyrównanie z tego tytułu zostało wyliczone począwszy od dnia 1.07.2011r., tj. od miesiąca pierwszego wniosku.

Zaskarżone decyzje nie zawierały rozstrzygnięcia w zakresie ustawowych odsetek.

Decyzją z dnia 13.11.2012r. organ rentowy przeliczył świadczenie przy przyjęciu zarobku za rok 2008 w kwocie -13.233,20 zł , co skutkowało wzrostem wskaźnika do wysokości – 71,81% oraz naliczeniem wyrównania od dnia 1.03.2010r.

W związku z wydaniem w dniu 29.01.2013r. wyroku zaocznego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odnośnie wynagrodzenia za pracę za rok 1975 w kwocie 3.600 zł miesięcznie , organ rentowy po rozpoznaniu wniosku powoda z dnia 29.05.2013r. decyzją z dnia 12.06.2013r. ponownie przeliczył wysokość świadczenia powoda i ustalił wskaźnik 72,83 % podstawy wymiaru.

(dowód: akta ZUS, zeznania powoda, zeznania świadka, akta sygn. VIIU 1858/11)

W piśmie z dnia 20.09.1975r. skierowanym do powoda zakład pracy (...) Przedsiębiorstwo (...) w B. podał, że wynagrodzenie za pracę wykonywana przez A. L. w godzinach nadliczbowych winno wynosić 9.029zł, przy czym po potrąceniu wypłaconego już dodatku 3.241 zł pozostała kwota 5.788zł. Kwota 5.788 zł została powodowi faktycznie wypłacona.

Na liście wynagrodzeń za rok 1975 znajdują się dodatkowe kwoty 954 zł i 645 zł, zaś na liście wynagrodzeń z roku 1979 – 1.700zł.

Z dniem 15.04.1984r. powód podjął zatrudnienie w Spółdzielni Pracy Produkcji (...) w K.. W umowie o pracę z dnia 17.08.1984r. podano, że jego wynagrodzenie wynosi 10.000zł, plus premia uznaniowa i rekompensata. W świadectwie pracy z dnia 5.11.1984r. zakład pracy potwierdził w/w zatrudnienie.

W piśmie z dnia 24.11.1986r. podano, że płaca zasadnicza za 2 miesiące wynosiła 20.000 zł, średnia premia za rok 1984 wynosiła 68%, przy czym jej wyrównanie za wrzesień 1984 rok wynosi 3.500zł (35%) – razem 37.100zł. W piśmie tym podano także wysokość wynagrodzenia za lipiec 1986 rok – 7.509 zł, wysokość zasiłku chorobowego za lipiec 1986 rok – 1.595 zł, wysokość premii – 3.379 zł, wysokość wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy za sierpień 1986 rok – 3.629 zł oraz wysokość zasiłku chorobowego – 12.760 zł, dodatkowe wyrównanie od lipca 783 zł tj. łącznie za sierpień 17.072 zł i wysokość ekwiwalentu za urlop- 8.131zł.

Wynagrodzenia powoda wynosiło:

za rok 1975 - 49.019 zł,

za rok 1979-72.107zł,

za rok 1984- 160.935 zł,

za rok 1985- 130.920zł,

za rok 1986 – 105.241zł.

(dowód: akta ZUS, zeznania powoda, akta sygn. VIIU 1858/11).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez powoda od decyzji z dnia 15.10.2012r. zasługuje w części na uwzględnienie.

W myśl art. 21 ust.1 pkt 1 i 2 ustawy z ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych(tekst jedn. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która

wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi: podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15. Według art. 15 ust. 1 i 6 ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, lub przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. W myśl ust. 4 art.15 w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty: 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych; 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu; 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową. Natomiast jeżeli świadczenie zostało już obliczone, to możliwe jest ponowne ustalenie jego wysokości w przypadku przedstawienia nowych dowodów dotyczących wysokości zarobków w trybie art. 111 w/w ustawy.

Przechodząc do rozważań odnośnie niniejszej sprawy, należy wskazać, iż zaskarżona decyzja w istocie wykonuje wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 13.06.2012r. w zakresie przekazanych do rozpoznania wniosków powoda dotyczących ponownego ustalenia wysokości jego zarobków i w konsekwencji wysokości emerytury.

Jak wynika z treści w/w wyroku, wnioski dotyczą lat 1975, 1979 oraz 1984-1986.

Dodatkowo w tym miejscu należy podnieść, że powód zakwestionował wyliczenie zarobków za rok 1975 (w odwołaniu), za rok 1984 w zakresie premii (oświadczenie na rozprawie w dniu 28.08.2013r.). A nadto wskazał na brak wykonania wyroku z dnia 19.11.2011r. w zakresie uwzględnienia zarobku za rok 2008 w kwocie 13.233,20 zł.

Odnosząc się do tych zarzutów , w ocenie Sądu wysokość zarobku za rok 1975 winna uwzględniać zarobek w kwocie 5.788 zł. Sąd bowiem w myśl art. 233§1 k.p.c. dał wiarę twierdzeniom powoda, że faktycznie kwota ta została mu wypłacona w roku 1975. Stąd też organ rentowy powinien go doliczyć do kwoty 43.231 zł uwzględniającej wniosek z dnia 13.06.2012r. w zakresie doliczenia kwoty 954 zł wynikającej z kartoteki wynagrodzeń i dodatkowo kwoty 645 zł, co łącznie wynosi 49.019 zł. Na marginesie należy podnieść, że wysokość zarobku powoda za rok 1975 w kwocie 3.600 zł za okres od dnia 1wrzesnia została zakwestionowana przez Sąd w wyroku z dnia 13.06.2012r.; uwzględnienie tego wynagrodzenia przez stronę pozwaną było uzasadnione dopiero po wydaniu wyroku zaocznego z dnia 29.01.2013r. na wniosek powoda złożony w maju 2013 roku – decyzja z dnia 12.06.2013r.

Rok 1979 nie był kwestionowany przez powoda. W tym zakresie organ rentowy uwzględnił wniosek powoda z dnia 13.06.2012r. i doliczył kwotę 1.700 zł do ustalonej już kwoty 70.407 zł .

Odnosnie roku 1984 , zdaniem Sądu, powód przekładając świadectwo pracy z dnia 5.11.1984r. wykazał , iż w istocie był zatrudniony od dnia 15.04.1984r. do dnia 31.08.1986r. w Spółdzielni Pracy Produkcji (...) w K. za wynagrodzeniem miesięcznym 10.000 zł , rekompensata oraz premia uznaniowa. W tym miejscu należy podnieść, że premia uznaniowa nie stanowi stałego składnika wynagrodzenia w tym sensie, że jest ona uzależniona od woli pracodawcy w zakresie jej wypłaty oraz wysokości – ma charakter uznaniowy. ***W wyroku z dnia 29.03.2012r. – sygn. akt IIIAUa 1411/11 Sąd Apelacyjny we Wrocławiu stwierdził, że pomimo braku ograniczeń dowodowych w postępowaniu przed sądami z zakresu ubezpieczeń społecznych nie można zapominać, że wysokość zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składki na ubezpieczenia społeczne, nie może być ustalana w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wykazane muszą być w sposób niebudzący wątpliwości***

w ściśle określonej kwotowo wysokości i odprowadzonych od nich składek na ubezpieczenie społeczne.

Obowiązek wykazania wysokości tych zarobków spoczywa w myśl art. 2 i 232 k.p.c w zw. z art. 116 ust. 5 w/w ustawy o emeryturach i rentach na wnioskodawcy. Stąd też wysokość premii tylko wówczas może zostać uwzględniona, jeżeli czy to przez organem rentowym, czy to w toku postępowania, zostanie ona udowodniona, w szczególności w zakresie wysokości, w sposób nie budzący żadnych wątpliwości. Mając na uwadze treść pisma z dnia 24.11.1986r. , należy stwierdzić, że wysokość premii uznaniowej powoda za rok 1984 wynosiła średnio 68%. Z tych też względów należało ją doliczyć do całego wynagrodzenia zasadniczego uzyskanego za 8,5 miesiąca – 85.000 zł , co po doliczeniu rekompensaty i wynagrodzenia za styczeń skutkowało ustaleniem wynagrodzenia w kwocie – 160.935 zł.

Rok 1985 nie został zakwestionowany przez powoda. Strona pozwana prawidłowo przyjęła zasadniczy zarobek miesięczny powiększony o wysokość rekompensaty.

Jakkolwiek powód nie zakwestionował wysokości zarobku za rok 1986 , to należy stwierdzić, że strona pozwana wyliczając wysokość tego wynagrodzenia w oparciu o pismo z dnia 24.11.1986r. pominęła kwotę – 783 zł. Stąd też zarobek ten winien wynosić – 105.241 zł

A zatem mając powyższe rozważania, Sąd uznał za zassane w części odwołanie powoda w zakresie wysokości zarobków za rok 1975, 1984 oraz dodatkowo za rok 1986 , a także w zakresie zatrudnienie począwszy od dnia 15.04.1984r. i w tym zakresie na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 15.10.2012r.

Odnośnie doliczenia zarobku za rok 2008 w kwocie 13.233,20 zł Sąd na podstawie art. 477¹³ w zw. z art. 355§1 k.p.c. umorzył postępowanie.

Natomiast w pozostałym zakresie Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§1k.p.c. oddalił odwołanie. W szczególności w ocenie Sądu brak jest podstaw do wyliczenia wyrównania w zakresie przekazanych wniosków powoda od dnia 1.03.2010r., skoro Sąd Okręgowy w Świdnicy w wyroku z dnia 13.06.2013r. , zarówno w sentencji jak i w jego uzasadnieniu wskazał daty tych wniosków. W myśl art. 129ust.1 w/w ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Na marginesie należy podnieść, że strona pozwana w decyzji z dnia 15.10.2012r. dokonała całego wyrównania od dnia 1.07.2011r. tj. miesiąca pierwszego z wniosków , pomimo, że kolejne wnioski zostały złożone w okresie późniejszym, nawet w dniu 13.06.2012r.

Odnosząc się natomiast do odwołania od decyzji z dnia 13.09.2012r., to podlega ono odrzuceniu.

W myśl art. 477⁹§ 1 k.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, **w terminie miesiąca od doręczenia** odpisu decyzji. Termin ten ma charakter tzw. terminu ciągłego i zgodnie z art. 112 k.c. kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było - w ostatnim dniu tego miesiąca. Zgodnie z art. 477⁹ § 3k.p.c. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Jak wynika z treści tego przepisu Sąd może nie uwzględnić tylko wówczas przekroczenia terminu do wniesienia odwołania , jeżeli jego przekroczenie nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego; zastosowanie koniunkcji w tym przepisie przez ustawodawcę oznacza, że **obie przesłanki muszą wystąpić jednocześnie**, aby można było nie uwzględnić opóźnienia w złożeniu odwołania.

Niewątpliwym jest, że zaskarżona decyzja zawierała właściwe pouczenie o sposobie i terminie wniesienia odwołania. Bezsporne jest również , że powód otrzymał w/w decyzję pod koniec września 2012 roku. Fakt ten potwierdził powód w swoich zeznaniach .Stąd też termin do wniesienia odwołania w myśl w/w art. 112 k.c. upłynął z końcem dnia 30.10.2012r. Natomiast odwołanie do Sądu Okręgowego w Świdnicy za pośrednictwem organu rentowego ,

wnioskodawca złożyła dopiero w piśmie z dnia 5.11.2012r., przy czym do organu rentowego wpłynęło w dniu 12.11.2012r. A zatem termin ustawowy został przekroczony. Jednocześnie wyjaśnienia wnioskodawcy w zakresie przyczyny opóźnienia nie zasługują na uwzględnienie, bowiem fakt, że najpierw zdecydował się na „rozmowy” z pracownikiem strony pozwanej, nie mogą stanowić usprawiedliwienia dla wniesienia odwołania po terminie. Decyzja zawierała właściwe pouczenie, nadto trudno także odmówić wnioskodawcy posiadania wiedzy w zakresie procedury odwoławczej.

W tym miejscu, jedynie na marginesie, należy podnieść, że decyzja z dnia 13.09.2012r. jedynie wykonywała prawidłowo wyrok Sądu z dnia 13.06.2012r. w zakresie wskazanych w nim zarobków za lata 1973, 1976 i 1977.

Zgodnie z art. 477¹⁰§ 2 k.p.c. jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, Sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu. Przedmiotem zaskarżonych decyzji wykonujących wyrok z dnia 13.06.2012r. nie były odsetki ustawowe. W tym zakresie wyrok ten, podobnie jak wyrok z dnia 19.01.2011r. nie zawierały żadnego rozstrzygnięcia, w szczególności wydanego w trybie art. 118ust.1a w/w ustawy. Stąd też skoro powód zgłosił takie żądanie w odwołaniu, to należało je przekazać organowi rentowemu do rozpoznania.